„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 16. Wtorek 21. Stycznia 1868. Rok wydania 58.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Nowy Sącz, 20. stycznia. W okręgu wyborczym miasta Nowy Sącz wybrany został Dr. Michał Koczyński, adwokat w Krakowie, posłem na sejm krajowy.

Wiedeń, 12. stycznia. Przy wczorajszem przedstawieniu się delegacyi Sejmu węgierskiego przed Najjaśniejszym Panem miał przemowę prezydent najstarszy wiekiem hr. Majlath wyrażając uczucia najszczerszej lojalności. Najjaśniejszy Pan odpowiedział na tę przemowę powitaniem delegacyi wyrażając przytem przekonanie, że dawna historyczna konstytucya królestwa węgierskiego w instytucyi delegacyi zyskała tylko nową gwarancyę i że patryotyczne dążenie delegacyi z całą energią ku temu będzie skierowane, by kwestye wspólnych interesów doprowadzić do pomyślnego rozwiązania. — Później nastąpiło przedstawienie się delegacyi rady państwa. Prezydent hr. Auersperg miał przemowę wyrażając również uczucia głębokiego hołdu z oświadczeniem, że delegacya w braterskiem uczuciu dla reprezentantów drugiej połowy państwa starać się będzie przyczynić się do pomyślnego rozwiązania owych zadań. ażeby życzliwe zamiary Cesarza zostały osiągnięte, a interesa całej monarchii trwale zabezpieczone. Prezydent zakończył przemowę swoją życzeniem, ażeby nowa instytucya przy współdziałaniu wszystkich uczestników rozwinęła się jak najświetniej dla dobra ogółu, i zawołał: Oby Bóg zachował Jego cesarską Mość w szczęściu i błogosławieństwie! poczem zgromadzenie wzniosło trzykrotny okrzyk na cześć Cesarza. Najjaśniejszy Pan odpowiedział witając delegacyę i wyrażając nadzieję, iż jej się powiedzie szybko i pomyślnie rozwiązać przydzielone sobie zadanie. Taki rezultat obrad głównie się przyczyni do spotęgowania zaufania ludów Austryi do nowych instytucyi, tak iż ludy te na podstawie konstytucyi znajdą nowe rękojmie swoich swobód.

Część urzędowa.

Jego c. k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z d. 14. stycznia b. r. raczył najmiłościwiej nadać opróżnioną przy wyższym sądzie krajowym w Krakowie posadę prezydenta Dr. Wiktorowi Kopff, prezydentowi sądu krajowego w Krakowie a radcę dworu przy wyższym sądzie krajowym w Krakowie Wacława Budwińskiego, prezydentem sądu krajowego w Krakowie.

Herbst.

Jego c. k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z d. 10. stycznia b. r. raczył najmiłościwiej nadać radcy wyższego sądu krajowego we Lwowie Dr. Karolowi Hillbricht tytuł i charakter radcy dworu z uwolnieniem od taxy.

Najjaśniejszy Pan wystosował następujące pismo odręczne:

Kochany baronie John! Na własną Twoją prośbę uwalniam Cię od obowiązków mojego ministra wojny dla całego państwa i w uznaniu Twoich szczególniejszych zasług nadaję Ci wielki krzyż mojego orderu Leopolda z uwolnieniem od tax.

Wiedeń dnia 18. stycznia 1868.

Franciszek Józef m. p.

Kochany baronie Kuhn! Mianuję Cię moim ministrem wojny dla całego państwa.

Wiedeń dnia 18. styczna 1868.

Franciszek Józef m. p.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z d. 10. stycznia b. r. raczył najmiłościwiej pozwolić, aby ministerstwu obrony krajowej i bezpieczeństwa publicznego przydzielone zostały sprawy traktowane dotychczas na podstawie istniejących ustaw i przepisów w c. k. ministerstwie spraw wewnętrznych a odnoszące się do wojskowości i c. k. żandarmeryi krajowej, tymczasowo z wyłączeniem zakładów wojskowych i miejsc funduszowych w instytutach wojskowych, polecając oraz co do bezpieczeństwa publicznego aby to nowe ministeryum objęło czynności b. oddziału policyi w prezydyum rady ministrów.

W myśl tego najwyższego postanowienia ministeryum obrony krajowej i bezpieczeństwa publicznego rozpoczęło swoje czynności urzędowe d. 16. b. m. co niniejszem podaje się do wiadomości powszechnej.

Taaffe.

Część nieurzędowa.

„Reichsrathscorr.“ donosi, że d. 19. b. m. około godziny 1. w południe miało nastąpić otwarcie posiedzeń delegacyi rady państwa w przeznaczonych na ten cel salach zabudowania namiestnictwa. Na pierwszem posiedzeniu miały się delegacye tylko ukonstytuować, wybrać prezydentów i innych funkcyonaryuszów i oznaczyć porządek dzienny przyszłego posiedzenia. Właściwej przemowy od tronu do delegacyi, jak donosi „Wien. Ztg.“ nie miało być. Wybrani z rady państwa delegaci, a powołani tymczasem na ministrów jak deputowani dr. Giskra, dr. Plener i dr. Herbst, donieśli odręcznemi pismami do prezydyum izby deputowanych, że ich teraźniejsze powołanie nie pozwali im zadosyćuczynić obowiązkom delegatów i że dlatego składają swoje mandaty. Prezydyum izby deputowanych powołało więc do zajęcia miejsca w delegacyach zastępców dr. Mandelblüh z Morawii, deput. Strernwitz i hr. Zedtnitz z Czech. Należy się spodziewać, że dr. Brestl jako minister finansów złoży także mandat, a na jego miejsce powołany będzie zastępca dr. Schindler do zajęcia miejsca w delegacyi rady państwa. Wątpliwą przeciwnie jest rzeczą czy dr. Berger złoży swój mandat raz dlatego, że jego obowiązki jako ministra bez portfeilu nie będą mu przeszkadzać w wykonywaniu funkcyi delegata, powtóre, że przez jego wystąpienie z delegacyi niższa Austrya, dla której w moc ustawy tylko jeden zastępca miał być obrany, straciłaby w delegacyi jeden głos. „Wien. Ztg.“ dowiaduje się także, że księga czerwona, która ma być delegacyom przedłożoną nie będzie przedłożona na początku sesyi, lecz dopiero w dalszym toku posiedzeń. Wybrany dla Tyrolu delegatem deputowany Greuter podał do prezydyum prośbę, aby go ze względów zdrowia od obowiązku delegowanego uwolniono. Na miejsce jego powołany został jako zastępca dr. Jäger. Dr. Demel, delegowany dla Szląska, doniósł, że na pierwszych posiedzeniach nie będzie mógł być obecnym dla ważnych przeszkód.

Z prawdziwą radością — pisze „Zeidl. Corr.“— możemy zapewnić, że tylokrotnie powtarzane w dziennikach pogłoski o wzajemnem przyjacielskiem zbliżeniu pomiędzy Austryą a Prusami, nie są bezzasadne. My z naszej strony, dodaje tenże dziennik nie powątpiewaliśmy nigdy o tem, że skoro tylko nienaturalny stosunek Austryi do Niemiec został rozwiązany, nie może gabinet austryacki znaleść lepszego alianta nad Prusy.

Dzienniki rosyjskie, które niedawno jeszcze tak gorąco zapewniały, że kwestya oryentalna jeszcze w tym roku ma być rozwiązana, zaczynają się z większym spokojem zapatrywać na sytuacyę. „Tak np. „Inwalid“ petersburgski w przeglądzie noworocznym powiada, że bieżące kwestye europejskie prawdopodobnie i w r. 1868 nie będą jeszcze ostatecznie rozwiązane. „Siew. Poczta“ zaś tłómaczy, że Rosya nie dąży ani do niebezpiecznego dla równowagi europejskiej rozprzestrzenienia granic, ani też nie stara się o powiększenie swojego wpływu na ludność wschodu. Nie widzi jednak także żadnej korzyści ani dla Turcyi, ani dla Europy w tem, że wielka Porta nie uwzględnia bynajmniej i tak obojętnie się zachowuje w obec żądań i potrzeb swoich poddanych chrześciańskich. Rosya żąda pomocy i współdziałania ze strony Europy dla dobra chrześciańskiej ludności Turcyi, a to w tym celu, żeby zapobiedz katastrofie. któraby ztąd wyniknąć mogła.

O panującem w Paryżu usposobieniu przychodzą drogą prywatną następujące doniesienia: O cesarzu samym powiadają, iż bynajmniej nie pragnie wojny, Rouher zaś jest wcielonym apostołem pokoju, a i o pokojowem usposobieniu marszałka Niela nie można wątpić. Jest wprawdzie przy dworze stronnictwo, składające się głównie z wojskowych będących w otoczeniu cesarza, które uważa wojnę za najlepszy środek do wyjścia z teraźniejszej chwiejnej sytuacyi, lecz stronnictwo to nie ma wpływu na monarchę, który ze swymi jenerałami nigdy o polityce nie rozmawia. Zasługuje na uwagę, że do tego stronnictwa wojennego należy także hr. Walewski. Inna partya w obec teraźniejszego rozdrażnienia umysłów doradza cesarzowi nowy zamach stanu obiecując sobie zeń pewniejsze skutki niż z wojny. Rouher ze swojem stronnictwem zaleca cesarzowi spokojne wyczekiwanie, aż pokąd rzeczy same pomyślniejszego nie wezmą obrotu, a ponieważ wpływ tego stronnictwa jest najsilniejszy i ponieważ zasady jego zgadzają się z zapatrywaniem się samego cesarza, więc można z wszelkim prawdopodobieństwem przypuszczać, że żadne ważniejsze nie zajdą zmiany.

Od kilku dni mówią wiele w Paryżu o broszurze, czyli o manifeście, który zamierza ogłosić książę Napoleon, i który będzie powtórnem uroczystem wyrzeczeniem się wszelkich związków Palais Royal z polityką Tuileryów. Jakkolwiek wydaje się nieprawdopodobnem to wszystko. co o treści tego manifestu księcia podaje „Independance“, toć przecie pogłoski o nim o tyle zyskują wiary, że na recepcyi w ministerstwie spraw zewnętrznych w dniu 15go b. m. głównie o tym manifeście była mowa. Nie ma też żadnej wątpliwości. że pomiędzy Cesarzem a księciem panują znowu rozprzężone stosunki, a łatwo się można domyślеć, że głównym powodem nieporozumień jest sprawa włoska. Stosunki urzędowe pomiędzy Włochami a Francyą są też więcej niż obojętne.

„Monitor“ z dn. 19. b. m. ogłasza następujący wykaz dochodu z podatków w r. 1867: Ogólny dochód wynosi 1,252,240.000 fr., t. j. o 2,466.000 mniej niż w roku przeszłym.

Na finansową sytuacyę Włoch rzucają jaskrawe światło następujące cyfry długu bieżącego włoskiego, które „Temps“ zestawia. Podług tego zestawienia byłby dług bieżący z roku przeszłego następujący: Niedobór z r. 1866 175 milionów, niedobór z r. 1867 217 mil., zaległe podatki 100 mil., dług kolei żelaznych należący się państwu 86 mil., suma, która na pożyczkę przymusową nie została zrealizowaną 35 mil., razem 613 milionów, do tego należy doliczyć deficyt przewidziany na rok 1868; Rattazzi obliczał go na 191 mil., nowy minister finansów w skutek ostatnich wypadków na 203 które doliczone do owych 613 milionów z końcem roku 1868 wyniosą 816 mil. długu bieżącego. Spodziewają się, że sprzedaż dóbr duchownych pokryje ten niedobór; wątpliwą jednak jest rzeczą czy będzie mogła z tej sprzedaży taka znaczna wpłynąć suma, a jeżeliby nawet i wpłynęła to chyba dopiero po dłuższym lat przeciągu. Ażeby zaś zapobiedz późniejszym niedoborom w budżecie, postanowiono zarządzić oszczędności i od r. 1869 otworzyć nowe źró-

dla dochodów. Źródłami temi mają być podwyższone podatki, które obliczają na 200 milionów.

„Courr. Francais“ donosi, że we Włoszech agitują znowu silnie na rzecz restauracyi dynastyi Neapolitańskiej i Toskańskiej. W Rzymie biją monety z wizerunkiem Franciszka II. i rozpowszechniają je na półwyspie. Hr. Sartiges i br. Malaret jak upewniają, mieli o tem donieść do Paryża i otrzymali odpowiedź, żeby zupełną w obec tego zachowali obojętność.

Jeden z dzienników francuskich donosi, że Anglia, Francya, Austrya i Prusy doradzały umiarkowanie w Bukareszcie. Zdaje się, że te upomnienia nie zostały bez skutku, gdyż ks. Karol w mowie tronowej, którą otworzył posiedzenia ciała prawodawczego nazwał zachowanie neutralności kwestyą bytu.

Korespondent z Konstantynopola do „Timesa“ w korespondencyi z d. 4. b. m. wyraża swoje zdanie o wrażeniach, jakie przywiózł sułtan z swojej podróży po Europie do domu i o urządzeniach, które zawdzięczają powstanie swoje tym wrażeniom. Korespondent ten między innemi utrzymuje, że prawdopodobnie zamierza sułtan obalić istniejące dotąd w Turcyi prawo następstwa na tron. Jak wiadomo bowiem w całym oryencie każdorazowym następcą tronu nie jest najstarszy syn, lecz najstarszy z członków rodziny. Już tedy od lat kilku nosi się sułtan z myślą zniesienia tego zwyczaju, co najlepiej dowodzi jego zachowanie się w obec swego siostrzeńca, którego każdy krok strzeże jak najpilniej niedozwalając mu nabyć europejskiego wykształcenia, podczas kiedy przeciwnie syna swego zupełnie po europejsku wychowywać każe i daje mu ile możności jak najzupełniejsze naukowe wykształcenie. Że to jedna temu ostatniemu pierwszeństwo przed jego kuzynami, których czterech tych ciężu ma przed sobą, to nieulega żadnej wątpliwości. Krok pierwszy do tej ważnej zmiany w całym oryencie został już uczyniony, gdyż w wice-królestwie egipskim zaprowadzone już zostało bezpośrednie następstwo. Jest również rzeczą pewną, że teraźniejszy sułtan ma potrzebną do przeprowadzenia tej reformy energię

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) W nocy z 16. na 17. b. m. włamali się złodzieje do pomieszkania w domu pod L. 223²/₄ i skradli srebra wartości 100 złr., tudzież 150 złr. w gotowiźnie. Następnej nocy dobywało się dwóch złodziei do pomieszkania pod L. 239 miasto, lecz zostali przytrzymani.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Usiłowanie morderstwa z rabunkiem. Dnia 15go, 16go i 17go b. m. stawał przed kolegium 5ciu sędziow (prezyd. radzca sądu kraj. p. Mogielnicki, oskarz. zast. prok. pań. p. Lewicki, obrońca p. adwokat Dr. Berliner). Jan Jankowski z Bełza, żołnierz na urłopie, 26 lat, stanu wolnego, obrz. rz. kat., już karany kryminalnie za kradzież. Pan Michał Bromirski, właściciel Rusina pod Bełzem, starzec 70letni, zbudzony w nocy z 1. na 2. października 1866 dzwonieniem szklanek na kominku w jego sypialni, postrzegł pod piecem człowieka, wyskoczył więc z łóżka i chciał mu zastąpić drogę do drugiego pokoju, lecz złodziej schwycił go obiema rękami za gardło, pchnął go na łóżko, i całym ciężarem swego ciała położył się na panu B., niewładającym jedną ręką, i dusił go. Jednak panu B. udało się schwycić napastnika lewą ręką za gardło, a gdy ten go puścił, zawołał o pomoc. Rozbójnik wówczas usiłował zatkać mu usta pięścią, lecz p. B. ugryzł go w palec. Napastnik jednak dusił p. B. całą siłą tak, że ten był już bliskim utraty zmysłów, gdy nagle dały się słyszeć kroki biegnących na pomoc domowników, a wówczas rozbójnik uciekł do pobocznego pokoju i zniknął. Pokazało się, że dostał się on do pomieszkania przez okno od ogrodu, które było otwarte, i że musiał znać dobrze rozkład pokoi. Aby nie robie hałasu zdjął obuwie. Uciekł tąż samą drogą, którą przyszedł, i ślady znaczył krwią. Nie wyrzekł ani słowa przy pasowaniu się z panem B., który też w ciemności nie mógł jego twarzy rozróżnić, zdawało mu się jednak, że miał na sobie ubior wojskowego.

W tydzień potem aresztowano w Opulsku włóczęgę nie mogącego się wylegitymować, który składał kłamliwe zeznania. Oddano go do sądu. Był to Jan Jankowski zraniony w średni palec u prawej ręki, który kłamliwie tłumaczył się co do swego pobytu w ostatnim czasie, a którego w kilka godzin po owym napadzie w Rusinie widziano wymieniającego suknie wojskowe za cywilne. Służył on dawniej u p. Bromirskiego i znał dobrze miejscowość. Skazany został na 10 lat cięż. więz. (prok. prop. 14 lat).

(Za duszę ś. p. Karola Szajnochy) odbędzie się w Wiedniu dnia 23go b. m. o godzinie 10tej rano w kościele polskim św. Ruperta nabożeństwo żałobne staraniem naukowo-literackiego towarzystwa młodzieży polskiej „Ognisko“.

— Jego ces. król. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z d. 10. b. m. nadać najłaskawiej srebrny krzyż zasługi żandarmowi Antoniemu Smolskiemu, komendy krajowej żandarmeryi nr. 5, w nagrodę za uratowanie topiącego się człowieka z narażeniem na niebezpieczeństwo własnego życia.

(Śmierć matki J. E. ministra Giskry.) Matka pana ministra Giskry, zamieszkała w Bernie, umarła dnia 17go b. m. w nocy. Przed dwoma tygodniami brała udział w uczcie, którą miasto Berno dało na cześć jej syna; wkrótce potem rozchorowała się, i była to jej ostatnia choroba. Siedmdziesięcioletnia ta staruszka przeżyła najszczęśliwszą chwilę swego życia, doczekawszy, że jej syn stanął na tak wysokim szczeblu godności, otoczony nadto powszechnym szacunkiem i poważaniem.

(Czasopismo „Austria“.) W miesiącu bieżącym rozpoczął się nowy abonament czasopisma „Austria“ wychodzącego w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu, poświęconego sprawom konzularnym, prawodawstwu ekonomiczno-politycznemu i statystyce, a wydawanego z polecenia wspólnego ministerstwa spraw zewnętrznych.

— „Austria“ wychodzi co sobotę w dwóch arkuszach in 4to. Prenumerata wynosi w Wiedniu ćwierćrocznie 1 złr. 50 c., z przesyłką pocztową 1 złr. 75 c. Prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe i księgarnie. Skład główny w Wiedniu w c. k. nadwornej i rządowej drukarni przy ulicy Singera L. 26.

(Wystawienie trumny ze zwłokami Cesarza Maxymiliana.) Trumna była wystawiona w kościele paratialnym w burgu już od 12. godziny w nocy dn. 17. b. m., ale publiczności dozwolono wstęp dopiero dn. 18. od godz. 10. przed południem. Już o godz. 7. zrana liczne tłumy ludu oblegały burg, o godzinie 10. tysiące ludzi zebrały się na przyległych placach. Kompania piechoty i oddział dragonów Windischgrätza tworzyły przy wejściu do kościoła tak gęsty szpaler, że zawsze tylko jedna osoba przeciskać się mogła do kaplicy. Cały kościół wewnątrz wybity był czarnem suknem, obrazy w ołtarzach podobnież były zakryte, na ścianach rozwieszono tarcze herbowe Mexyku z napisem „Cesarz mexykański Maxymilian“, w pośrodku kościoła na katafalku 3 stopy wysokim ustawiono trumnę i przykryto ją czerwonym axamitem z wielkim krzyżem srebrnym w pośrodku, na trumnie wieńce wawrzynowe ofiarowane przez rodzinę cesarską, przez komitet do wspierania ochotników mexykańskich i mieszkańców Wr. Neustadt. Obok trumny na czterech rogach postumentu cztery czerwone axamitne poduszki, na nich zaś korona cesarska, kapelusz książęcy, wielkie krzyże orderów orła i Guadeloupy i wieniec wawrzynowy. Katafalk otoczony jest 210 świecami woskowemi w wielkich srebrnych lichtarzach i czterema kandelabrami, z których każdy ma 30 świeczników. Straż pełnią z przedniej strony trumny dwóch kapitanów okrętowych, z tyłu dwóch gwardzistów, w otoku 4 z gwardyi łuczników, 4 od marynarki z karabinami i 4 majtków z szablami. Przy trzech bocznych ołtarzach ciągle czytane są msze żałobne i tak będzie aż do podniesienia trumny. Kapelan nadworny odprawia modlitwy przy trumnie. W ławkach czarno okrytych klęczą dawni słudzy Cesarza.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Cennik

giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 20. stycznia 1868.

Efekta: Akcye kolei galic. Karola Ludwika 196. Listy zastawne banku hypot. galic. 94; pożyczki głodowej z r. 1866 po 7% 99.60. Towary: Spirytus wiadro 41 miar 80° Trales 16.80.

R. Lwów, 19. stycznia. (Sprawozdanie tygodniowe.) Po długich i silnych mrozach nastąpiła dn. 16 b. m. odwilż.

W handlu towarowym złe drogi stoją na przeszkodzie silniejszemu ożywieniu, a transporta znaczniejszego ciężaru zaledwie mogą się poruszać z miejsca na miejsce. Furmani przewożący naftę z Drohobyczy do Przemyśla żądają teraz po 80 do 90 c. od cetnara, w czasie pogody zaś płaci się tylko po 45 do 50 c. Popyt na naftę galicyjską znowu ożywił się cokolwiek, co przypisać należy okoliczności, że na targowicach zamiejscowych zmniejszył się dowóz a ożywił popyt. Spekulanci zachowują się wyczekująco, ponieważ większe partye zwykli zakupować dopiero w lecie z odstawą w jesieni. Loco Drohobycz płacono w ostatnich dniach surową, nierafinowaną naftę po 6 złr. 20 do 40 c., rafinowaną 42 stop. po 12 złr. 50 c. Z powodu odwilży jednak ceny poszły znacznie w górę. Drogi wiejskie są prawie wszędzie zupełnie popsute. Z dobrej sanny skorzystali najwięcej woźnice dowożący do Czerniowiec cukier surowy z Rosyi przeznaczony do Petersburga. Dowieziono tego artykułu do Czerniowiec tak wielką ilość, że wszystkiego nie można było pomieścić w magazynach i to dało powód do pogłoski, że kolej czerniowiecka nie może uczynić zadość wszelkim żądaniom. Prócz tego taż kolej dowiozła do Lwowa znaczną ilość kukurudzy, i jak się zdaje przewóz tego artykułu potrwa przez czas dłuższy.

Towarów kolonialnych i manufaktów nadeszły znaczniejsze transporta, przeznaczone do wschodnich powiatów Galicyi i do Księstw Naddunajskich, lecz to nie w skutek więcej ożywionego popytu ale z tej przyczyny, że komunikacya na kolei północnej była przez pewien czas przerwana i przesyłki te aż do tego czasu czekać musiały. Teraz już komunikacya na tej kolei jest otwarta, natomiast kolej zachodnia Cesarzowej Elżbiety jak donosi telegram z dnia dzisiejszego, zawiesiła chwilowo ruch. Przewóz szyn dla dla budującej się kolei Lwowsko-Brodzkiej poruczono spedytorowi kolei Karola Ludwika p. Mauryceemu Sokal.

W handlu zbożowym znowu tylko transporta żyta były więcej ożywione, mianowicie dowieziono znaczniejszą ilość z Rosyi przez Brody, nie zdołano jednak pozbyć zaraz to wszystko, lecz musiano tymczasowo umieścić na składach. Obliczają, że dowieziono ogółem około 6000 cetnarów. W Jarosławiu przeszło kilka pomniejszych partyi w ręce kupców pruskich podejmujących się dostawy dla młynów parowych. Do powiatów bocheńskiego i tarnowskiego z powodu złych dróg nie nadeszły znaczniejsze transporta i odbyt też był ograniczony. Na pszenicę był odbyt tylko do młynów parowych, a wywóz tejże nie miał wcale miejsca. Na jęczmień nie było popytu. Owies jest więcej poszukiwany z powodu podniesienia się cen w Prusach i z targowic w zachodnich powiatach wywieziono cokolwiek do Wrocławia. Loco Lwów płacono pszenicę 170 ℔ po 13 złr., jęczmień 142 ℔ 6 złr., żyto 160 ℔ 8 złr., owies 100 ℔ 3 złr. 10 c.

Na targowicach zamiejscowych były ceny następujące: Bochnia: pszenica 170 ℔ 13 złr. 10 c., jęczmień 140 ℔ 6 złr. 25 c., żyto 160 ℔ 9 złr. 45 c., owies 100 ℔ 3 złr. 60 do 80 c., dowóz żyta i pszenicy z Węgier nieco znaczniejszy. Ceny nie spadają. Tarnów: pszenica: 168 ℔ 12 złr. 80 c., jęczmień 138 ℔ 6 złr. 5 c., żyto 159 ℔ 9 złr. 10 c., owies 100 ℔ 3 złr. 70 c. Ceny pszenicy, żyta i owsa idą w górę i popyt do wywozu ożywiony. Na jęczmień nie ma odbytu. Rzeszów: pszenica 170 ℔ 12 złr. 80 c., jęczmień 134 6 złr. 27 c., żyto 160 ℔ 8 złr. 75 c., owies 100 ℔ 3 złr. 68 c., do wywozu nic nie zakupiono i odbyt był tylko na konsumcyę miejscową. Przemyśl: pszenica 170 ℔ 13 złr., jęczmień 134 ℔ 6 złr., żyto 157 ℔ 7 złr. 63 c., owies 98 ℔ 3 złr. 10 c.

Bydła rzeźnego i opasowego wywieziono w tygodniu ubiegłym 610 sz. przez Kraków do Lipnika i Florisdorfu; z tych koleją lwowsko-czerniowiecką nadeszło 366 sztuk.

W pierwszej połowie stycznia 1868 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Dynów		Krosno		Dukla		Żmigród		Sanok	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	6	40	5	85	6	25	5	50	.	.
„ żyta	4	20	4	18	4	13	3	50	.	.
„ jęczmienia . .	3	40	3	15	2	75	2	90	.	.
„ owsa	1	70	1	70	1	65	1	70	.	.
„ hreczki	.	.	4	35	.	.	2	50	.	.
„ kukurudzy . . .	.	.	4	25	3	75	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	1	60	1	65	1	80	1	30	.	.
Cetnar siana	1	30	1	35	1	50	1	.	.	.
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	20	30	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	4	81	6	85	6	20	5	50	.	.
„ „ miękkiego	3	40	5	70	4	20	4	.	.	.
Funt mięsa wołowego	.	14		12	.	11	.	12	.	.
Mas okowity . . .	.	70	.	94	.	70	.	.	.	.

Ostatnia poczta.

Kraków, 21. stycznia. „Czas“ donosi: „Donoszą nam z Warszawy, że armia 200.000 ma przybyć do Królestwa, stopniowo posuwając się, skoro tylko pogoda posłuży na wiosnę, i największa jej część rozłożona będzie w guberniach kieleckiej, radomskiej i lubelskiej. Już teraz obliczają liwerunek w naturze i nadzwyczajne podatki na utrzymanie tego wojska przeznaczone. Każdy właściciel gruntu przenoszącego 10 morgów, składać będzie z każdego morga po 2 garnce żyta, tyleż jęczmienia i owsa. Wydano także rozkazy względem założenia obozów z wiosną w pomienionych guberniach.“

Monachium, 19. stycznia. „Südd. Pr.“ zaprzecza pogłosce, jakoby w kołach rządowych noszono się z myślą rozwiązania izb.

Kopenhaga, 19. stycznia. Starożytności flensburgskie, które znikły podczas wojny 1864 r., zostały w skutek denuncyacyi wykryte i odzyskane.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 20. stycznia.

Hotel George: PP. Hr. Komorowski Adam, z Konotop. — Hr. Ostrowski Wła., z Bachurzy. — Br. Gostkowski Antoni, z Czyżowic. — Br. Hayd! Erazm, z Czortkowa. — Jakubowicz Antoni, z Mikulinice. — Ududowicz Grzeg., z Dabek.

Hotel Langa: Golling Karol, c. k. major-audytor, z Wiednia. — Kessler Henr., c. k. podporucznik, z Tarnopola.

Hotel angielski: Jaworski Apol., z Skwarzawy. — Orłowski Okt., z Połowic — Schnell Osk., z Ferlejówki.

Hotel Krakowski: Hr. Komarnicki Rom., z Złoczowa. — Weeberg Alfred, z Sielec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 20. stycznia.

PP. Gotthard Ludw., c. k. kapitan, do Stryja. — Hr. Bobrowski Ign., do Andrychowa. — Dahlko Felix, do Łąk. — Hr. Kotarski Stan., do Brzyska. — Kunaszowski Mat., do Koliszówki. — Kellermann Ant., do Tryńczy. — Matkowski Ant., do Komarowszczyzny. — Nass Ludw., do Czortkowa. — Nowacki Kaz., do Tejsarowa. — Ryschawi Woje., do Rosyi. — Torosiewicz Michał, do Sasowa. — Fontana Alfred, c. k. rotm., do Tywonia.

TEATR.

Jutro (przedst. polskie): „**Intryga i miłość**", tragedya w 5 aktach Fryderyka Szyllera. Na korzyść Towarzystwa bratniej pomocy uczniów akademii technicznej.

Dziś: **Trzeci bal maskowy.**

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 20. stycznia 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	318.40	+ 2.0	84	Pd. b sł	10
2. god. po poł.	317 85	+ 3.0	83	Pd. mi.	7
10.god. wiecz.	317.98	+ 1.4	77	Z. m.si.	0

Przed południem deszcz = 0."24.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 20. stycznia.

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	5	66	5	70
Dukat cesarski	„	5	68	5	74
Półimperyał zł. rosyjski	„	9	84	9	94
Rubel srebrny rosyjski	„	1	81	1	86
„ papierowy rosyjski	„	1	65	1	66
Talar pruski	„	1	76	1	78
Listy zast. Tow. gal. w. a. za 100 zł.	bez kup.	78	48	78	98
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kup.	82	11	82	60
„ „ banku hip. gal.	bez kup.	94	50	95	25
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kup.	63	88	64	38
Obligi 5% pożyczki narodowej		65	—	65	10
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		194	—	195	0
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		167	25	169	—
„ banku hipotecznego galic.		74	—	76	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 16. stycznia 1868

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	65.25	65.40
od kwiet. do października po 5%	65 15	65.25
Pożyczka w srebrze 1864 (infl. szt.) zwrotna w 25 latach po 5%	72 —	73 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	79 —	80 —
Metaliki po 5%	56 75	56 70
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	183.75	184 25
Przez. do wyl. z r. 1839 piata część losów	152 50	153 —
Przez. do wyl. z r. 1854	73 —	73.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	83 10	83 20
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	91 75	92 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	76 70	76.90
Renty tamże po 42 lir. aust.	18.—	19.—

B. Krajów koronnych.

(Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.)

	pien.	towar.
Niższej Austryi	89.—	89 50
Czech	91 50	92 —
Węgier	69 —	70.—
Galicyi	63 25	64.—
Siedmiogrodu	63 —	63 50
Bukowiny	63 —	63 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.25	99 75

2. Akcye.

	pien.	towar
Banku narodowego	683.—	685.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	185.—	185 20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	624 —	626.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	107 50	108 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1695.—	1700.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	241 20	241 40
Połud. kolej państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	160 50	161.—
Kol Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	140 —	140.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	197 25	197.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	167.25	167.75
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	482 —	484 —
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	72.—	73.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)	pien.	towar
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	93 70	93.90
Gal. Tow. kred w w. a. po 4%	78.—	79 —
Galic. banku hyp. po 6%	—.—	94.50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	90.75	91 25
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	102.—	102 50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91 25	91.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88 25	88.75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	94 50	95.—

5. Losy.

(za sztukę.)	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	126 75	127 —
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	91.—	93.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	118 —	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	53.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	25 —	26.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	117.—	119 -
Salma „ 40 „ „	29.—	30.—
Palffego „ 40 „ „	24.25	24 75
Clarego „ 40 „ „	29 —	29 50
St. Genois „ 40 „ „	26.25	26.75
Windischgrätza 20 „ „	17.50	18.—
Waldsteina 20 „ „	18 50	19.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.50	15.-
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14 —	14 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	— —	— —
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	100.70	100 90
Berlin za 100 tal.	— —	— —
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	100 80	101 10
Hamburg za 100 M. B.	89 —	89 25
Londyn za 10 ft. szt.	120.65	120 85
Paryż za 100 fr.	48 —	48 —

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.74½	5 75½
detto. pełnej wagi	5.73½	5 74½
Korona	— —	—
20frankówka	9 63½	9 64
Rosyjski imperyał	9.94	10 -
Talar związkowy	1 78½	1 79½
Srebro	118.75	119 -
Kurs korony w c. k. kasach	16 zł. 67⁵⁄₁₀	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 20 stycznia	złr.	kr
5% Metaliki	56	75
„ z procentami z maja i listopada	57	50
5% pożyczka narodowa	65	15
Losy z 1860 roku	82	65
Akcye banku wiedeńskiego	673	—
„ „ kredytowego	185	20
Londyn, 10 funtów szterlingów	119	70
Srebro	118	25
„ towarem	—	
Dukat pojedyńczy	5	70

DZIENNIK URZĘDOWY.

(109) **Concurs-Kundmachung.** (1)

Nro. 733. Zur Besetzung der Salinenarzten-Stelle bei der k. k. Salinenverwaltung Bolechow mit der Bestallung jährlicher 420 fl. öst. W. und der Verpflichtung, die zum Stande der Salinenverwaltung gehörenden Diener und Arbeiter unentgeltlich zu behandeln, wird hiemit der Concurs mit der Bewerbungsfrist bis 30. Jänner 1868 ausgeschrieben. Doctoren der Medicin, welche zugleich Magister der Chirurgie sind, werden vor Allen berücksichtigt werden.

Bewerber um diesen Posten haben ihre gehörig documentirten Gesuche im vorgeschriebenen Wege an die k. k. Salinenverwaltung zu Bolechow zu richten.

Bolechow, am 9. Jänner 1868.

(110) **Kundmachung.** (1)

Nro. 37. Von Seite der Radautzer k. k. Militär-Gestüts-Wirthschafts-Direction wird hiermit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß bei derselben am 12. Februar 1868, Nachmittags 3 Uhr eine Licitations-Verhandlung mittelst schriftlicher Offerte zum Verkaufe von 1000 Centner calcinirter Potasche, u. z. von den Potaschhütten zu Straża und Putna abgehalten werden wird.

Kauflustige wollen auf Grundlage der diesfälligen, hieramts zur Einsicht erliegenden Licitations-Bedingnisse ihre Offerte, welche die Erklärung, daß dem Offerenten die Licitationsbedingnisse bekannt sind und er sich denselben unbedingt unterwirft, zu enthalten haben und worin der Anbot durch eine bestimmte Ziffer und mit Buchstaben pr. Centner und dann auf das ganze zu erkaufende Quantum ausgedrückt sein muß, bis 12. Februar 1868 zur obbesagten Stunde versiegelt bei der k. k. Wirthschafts-Direction zu überreichen.

Jedes Offert muß überdies ein 10% Vadium der Gesammtanbotsumme entweder im Baaren oder in öffentlichen Staatspapieren nach dem Wiener Tagescurse berechnet zu enthalten und mit einer 50 kr.-Stempelmarke versehen sein.

Von der k. k. Wirthschafts-Direction.

Radautz, am 8. Jänner 1868.

(125) **Edykt.** (1)

Nr. 6971. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia, iż p. Ignacy Niedziocha z Łańcuta w d. 13. grudnia 1867 do l. 6971 prośbę wniósł o umorzenie wekslu na jego zlecenie w Łańcucie w r. 1866 na 600 zł. w. a. wystawionego przez Walentego i Katarzynę Murdziow przyjętego w Łańcucie w r. 1866 płatnego i podającemu 21. czerwca 1867 ukradzionego.

Wzywa się więc posiadacza wekslu tego, ażeby takowy w ciągu 45 dni po trzeciem umieszczeniu tego ogłoszenia w dzienniku urzędowym c. k. sądowi obwodowemu w Rzeszowie przedłożył i prawo do niego nabyte tem pewniej wywiódł, ile że w przeciwnym razie weksel ten za ponowną prośbą p. Ignacego Niedziochy umorzonym zostanie.

Rzeszów, dnia 19. grudnia 1867.

(126) **Ogłoszenie.** (1)

Nr. 4. Celem tymczasowego obsadzenia na lat trzy przy Wydziale powiatowym Trembowelskim posady sekretarza z płacą roczną 700 zł. w. a. i woźnego z płacą roczną 120 zł. w. a. mundurem i wolnem pomieszkaniem otwiera się konkurs z terminem czterech tygodni od trzeciego ogłoszenia do wniesienia próśb do Wydziału powiatowego w Trembowli, w których starający się dokumentami udowodnić ma:

a) że jest krajowcem,

b) bieg życia dotychczasowego z przytoczeniem jakie szkoły pokończył,

c) biegłość w języku polskim i ruskim,

d) zdrowie cielesne — a ubiegający się o posadę sekretarza. nadto

e) wiadomość ustaw administracyjnych, manipulacyi urzędowej i praktykę w tym zawodzie.

Od wydziału powiatowego.

Trembowla, dnia 9. stycznia 1868.

(105) **Edykt.** (2)

Nro. 18588. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, że spadkobiercy ś. p. Wincentego Ligęzy w sprawie tego ostatniego przeciw spadkobiercom ś. p. Hermolausa Jordana o zapłacenie sumy 490 złr. m. k. tytułem remuneracyi pod dniem 28. grudnia 1867 do l. 18588 prośbę o amortyzacyę listu i plenipotencyi ś. p. Hermolausa Jordana z dnia 21. października 1832 i wyroku c. k. sądu obwodowego Tarnowskiego z dnia 23. kwietnia 1856 do l. 2129 wnieśli, w skutek czego celem percepcyi stron interesowanych termin na dzień 26go marca 1868 o godzinie 10tej z rana wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu niektórych spadkobierców Hermolausa Jordana, mianowicie Ignacego Sucheckiego, Joanny z Sucheckich Koźmińskiej, Jana Sucheckiego, Juliusza Bierzyńskiego, Edwarda Siemińskiego, Piotra Szembeka, Józefa Zabawskiego, Stanisława Sucheckiego, Brunona Sucheckiego, Władysława Sucheckiego, Waleryi z Rogawskich Wielogłowskiej, Konstantego Cieślińskiego, Heleny z Żelichowskich Twardzikowskiej, Alexandra Żelichowskiego, Teresy Żelichowskiej, Zygmunta Żelichowskiego, Martyny z Zaborowskich Jordanowej — nie jest wiadomy, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo niewiadomych spadkobierców tutejszego adwokata p. Dra. Grabczyńskiego z substytucyą p. adw. Dra. Jarockiego na kuratora.

O czem pomienionych spadkobierców Hermolausa Jordana niniejszym edyktem się uwiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 31. grudnia 1867.

(101) **Edykt.** (2)

Nro. 22972. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie na żądanie p. Maksa Rodakowskiego jako deklarowanego spadkobiercy wzywa niniejszem tych wszystkich, którzy jako wierzyciele do masy na dniu 6. lipca 1867 zmarłego Wiktora Rodakowskiego posiadacza dóbr Pałachicza wchodzą, do oznajmienia i udowodnienia swych należytości najdalej do 22go czerwca 1868 przed tutejszym c. k. sądem, gdyż inaczej nie mogliby już upominać się o zaspokojenie ze spadku, jeżeliby takowy przez wypłatę zgłoszonych należytości został wyczerpanym i jeżeliby nie służyło im prawo zastawu.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 23. grudnia 1867.

(128) **Edict.**

Nro. 64509. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird kundgemacht, daß am 19. November 1867 die Firma „Moritz Bett" für das Commissions- und Productengeschäft in Lemberg in das Handelsregister für Einzelnfirmen eingetragen wurde.

Lemberg, am 11. December 1867.

Erkenntniß.

Das k. k. Landesgericht in Strafsachen in Wien erkennt kraft der ihm von Sr. k. k. Apostolischen Majestät verliehenen Amtsgewalt über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt der Flugschrift: „Nach Jerusalem mit dem Papste", eine Bergpredigt von W. Marr, III. Auflage, Altona 1867, Verlags-Bureau, Druck von Carl Fischer's Buchdruckerei in Hamburg, das Vergehen nach §. 303 St. G. begründe und verbindet damit nach §. 36 des Preßgesetzes das Verbot der weiteren Verbreitung.

Wien, am 3. Jänner 1868. (90)

Der k. k. Präsident: Boschan mp. — Der k. k. Rathssekretär: Thallinger mp.

(139)

Kundmachung.

Nro. 81819-1867. In Durchführung des Gesetzes vom 10. November 1867 (R. G. B. Nr. 133), womit die k. Verordnung vom 28. December 1866 aufgehoben wurde, hat das k. k. Ministerium des Innern einvernehmlich mit dem k. k. Kriegsministerium unterm 16. December 1867 Z. 20689 die zur Durchführung derselben erlassenen Vorschriften vom 9. Jänner 1867 Z. 2294, welche von der Statthalterei mittelst des Amtsblattes der Zeitung „Gazeta Lwowska“ unterm 18. Jänner 1867 Z. 2341 und unterm 27. Februar 1867 Z. 7244 verlautbart worden sind, sammt den dieselben betreffenden nachträglichen Anordnungen außer Kraft gesetzt und verfügt, daß die Bestimmungen des Amtsunterrichtes zum Heeresergänzungsgesetze sammt den auf dieselben Bezug nehmenden Nachtragsverordnungen mit folgenden Abänderungen, Ergänzungen und Erläuterungen in Wirksamkeit zu treten haben:

1. Zur Erlangung einer Militärbefreiung durch Taxerlag sind nur Jene berechtigt, welche den jeweilig zur Stellung berufenen drei Altersclassen angehören. (Art. 10 des Gesetzes vom 10. November 1867)

2. Wer seine Dienstpflicht im Heere bereits erfüllt hat, oder wer nicht mehr militärpflichtig ist und als Stellvertreter für seinen zur Stellung berufenen Bruder eintreten will, hat die Bewilligung hiezu bei seiner politischen Stellungsbehörde noch vor der Stellung im Bezirke einzuholen.

Zum Beweise der vollstreckten Dienstzeit (Linien- und Reservepflicht) ist der Abschied, — zum Beweise, daß der Stellvertreter nicht mehr militärpflichtig ist, sind die Auszüge aus den betrffenden Stellungslisten der Stelluugs-Commission vorzulegen.

Die Bewilligung zur Stellvertretung eines im Heere dienenden Soldaten so wie zur Entlassung desselben aus dem Militärverbande, ertheilt dasjenige General-Commando, in dessen Bereich derselbe heimatszuständig ist.

Wenn gegen die Bewilligung keine Bedenken obwalten, verordnet das General-Commando die Assentirung des Stellvertreters, unter Bezeichnung der Dienstpflicht, welche derselbe zu übernehmen hat.

Demjenigen, welcher seinen zur Stellung berufenen Bruder vertritt, steht die Wahl des Truppenkörpers nicht frei.

Der Bewerber um die Stellvertretung für einen im Heere dienenden Bruder ist in der Regel auf den Truppenkörper oder für die Armeeanstalt zu assentiren, von welchen sein Bruder entlassen wird; jedoch ist es dem General-Commando gestattet, mit Rücksicht auf eine etwa hervorragende spezielle Eignung des Stellvertreters, eine Ausnahme von dieser Regel eintreten zu lassen.

Ein Stellvertretungsbewerber, welcher sich während seiner Dienstzeit nicht gut betragen hat, darf zur Stellvertretung nicht zugelassen werden.

In dem Falle, als ein Soldat seine Dienstpflicht im Heere zwar vollstreckt, aber den Abschied noch nicht erhalten hat, oder nach vollendeter Reserve-Pflicht stillschweigend fortdient, ist über das bei dem General-Commando einlangende Einschreiten um Gestattung der Stellvertretung für seinen Bruder in analoger Weise vorzugehen. (§. 28 des A. U., §. 1 der Stellvertr. V.)

3. Die Nachweisung der Befreiungstitel nach §. 18 bis einschließig §. 21 des H. E. G., welche nunmehr nur das Recht auf die gesetzliche Beurlaubung beziehungsweise Behandlung nach Art. 7 des Gesetzes vom 10. November 1867 begründen, hat lediglich nach Maßgabe der oben bezogenen §§. des H. E. G., der §§. 21 bis einschließig 25 des A. U. und der Nachtragsverordnungen zu diesen Paragraphen zu geschehen.

4. Die Entscheidung über die gesetzliche Beurlaubung beziehungsweise Behandlung nach Art. 7 des Gesetzes vom 10. November 1867 wird, wenn die Einreihung des Stellungspflichtigen in das Heer erfolgt, von der Stellungs-Commission nach den Bestimmungen im H. E. G. über die Entscheidungen der Befreiungs-Commission sogleich gefällt.

Wenn aber die Entscheidung nicht sofort erfolgen könnte, so verfügt der Ergänzungsbezirks-Commandant (oder Stellvertreter) vorläufig die Beurlaubung des Eingereihten und es wird die Entscheidung nach im schriftlichen Wege mit dem Ergänzungsbezirks-Commando gepflogenen Austausche der Ansichten, — falls hiebei eine Uebereinstimmung zu Stande kommt, — von der Stellungs-Behörde erlassen.

Wird eine Uebereinstimmung nicht erzielt, so ist die Verhandlung an die beiderseitigen Landesstellen zur endgiltigen Entscheidung zu leiten.

Gegen die Entscheidung der Stellungs-Commission oder der Stellungs-Behörde steht dem Betreffenden die Berufung an die Landesstelle innerhalb 14 Tagen offen; gegen die Entscheidung beider Landesstellen findet keine Berufung statt.

5. Die gesetzlich Beurlaubten sind, wenn ihr Anspruch auf Beurlaubung durch die beigebrachten Nachweisungen als begründet anerkannt wird, zur Infanterie oder zur Jägertruppe und zwar in den Grundbuchsstand der Depotkörper einzutheilen.

Ueber ihr Verlangen können jedoch Techniker (§. 20 H. E. G., Nachtrags-Verordnung I. 16 und II. 54) auch zur Artillerie oder zu den Genietruppen einschließig der Pionniere, — des Reitens methodisch kundige junge Männer zur Cavallerie eingetheilt werden.

Die hiernach zur Artillerie Eingetheilten sind den Cadres in Stand zu geben; die den Genietruppen (einschließig der Pionniere) oder der Cavallerie Zugewiesenen dagegen sind, bei den aufgestellten Compagnien (Escadronen) einzutheilen, dann aber zu den Depotkörpern zu transferiren, sobald die Letzteren zur Aufstellung gelangen.

6. Diejenigen Soldaten, welche nach Punct 9 der aufgehobenen k. Verordnung vom 28. December 1866 als dauernd beurlaubt sich noch im Stande der vierten Bataillone befinden, sind, in sofern das Gesetz vom 10. November 1867 auf sie Anwendung findet, zu den Depot-Divisions-Cadres zu transferiren und daselbst „beurlaubt nach Art. 7 des Gesetzes vom 10. November 1867 als . . . .“ zu führen.

Diejenigen Studirenden und die Besitzer größerer Handels- und Gewerbe-Unternehmung der Stellung des Jahres 1867 dagegen, denen nach Punkt 9 der vorbezogenen k. Verordnung das Recht der dauernden Beurlaubung zustand, verbleiben in ihrer Eintheilung beim 4. Bataillon und sind auch weiters beurlaubt zu belassen.

7. Ein besonderes Augenmerk soll darauf gerichtet werden, daß die erst nach der durchgeführten Hauptstellung Nachgestellten, — ausgenommen solche, deren Ausbleiben durch erwiesen rücksichtswürdige Gründe gerechtfertigt ist, die Eintheilung zur Dienstleistung im Präsenzstande oder aber mindestens für die achtwochentliche Abrichtung erhalten, insofern sie nicht für Spezialwaffen assentirt werden können.

8. Wenn ein im stellungspflichtigen Alter stehender Mann

a) den bleibenden Wohnort oder die Gemeindezuständigkeit wechselt;
b) ein Reisedocument für das In- oder Ausland, ein Wanderbuch, ein Dienstbotenbuch u. dgl. begehrt;
c) eine Gewerbs-Concession oder einen Gewerbsschein anspricht;

d) eine Anstellung im Staats- oder besoldeten Communaldienste anstrebt;
e) sich zu verehelichen beabsichtigt;
f) um die Auswanderungsbewilligung einschreitet, —

Obwieszczenie.

(3)

Nr. 81819 ex 1867. W wykonaniu ustawy z 10go listopada 1867 (Dz. u. p. nr. 133), którą cesarskie rozporządzenie z 28go grudnia 1866 uchylone zostało, zniosło c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z c. k. Ministerstwem wojny pod dniem 16. grudnia 1867 l. 20689 wydane ku przeprowadzeniu tegoż rozporządzenia przepisy z 9go stycznia 1867 l. 429 i z 13go lutego 1867 l. 2294, które Namiestnictwo dziennikiem urzędowym Gazety lwowskiej pod dniem 18. stycznia 1867 l. 2341 i pod dn. 27. lutego 1867 l. 7244 podało do wiadomości powszechnej, jako też odnoszące się do nich dodatkowe zarządzenia, i oznajmiło, iż postanowienia instrukcyi urzędowej wydanej do ustawy o uzupełnieniu armii, tudzież odnoszące się do niej dodatkowe rozporządzenia otrzymują z następującemi zmianami, dodatkami i objaśnieniami moc obowiązującą:

1. Uwolnienienie od wojska za złożeniem taksy mogą uzyskać ci tylko, którzy należą do trzech klas wieku w danym razie do asentyrunku powołanych (art. 10. ustawy z 10. listopada 1867).

2. Kto dopełnił już swojego obowiązku służenia w armii, lub kto przestał być obowiązanym do poboru wojskowego, a chce wstąpić do wojska jako zastępca swojego brata, powołanego do asentyrunku, ten ma jeszcze przed odstawą wyjednać sobie pozwolenie na to u swojej politycznej władzy odstawczej.

Na dowód dopełnionego czasu służby (w linii i w rezerwie) potrzeba przedłożyć komisyi asentyrunkowej abszyt, na dowód zaś, że zastępca przestał być obowiązanym do poboru wojskowego, wyciągi z dotyczących list asentyrunkowych,

Pozwolenie na zastąpienie służącego w armii żołnierza, jako też na demisyą jego z armii wydaje ta komenda jeneralna, w której okręgu żołnierz jest przynależny do gminy.

Jeżeli względem pozwolenia nie zachodzi żadna przeszkoda, zarzadza Jeneralna Komenda asentowanie zastępcy i oznacza obowiązek służby, który tenże ma objąć.

Temu, który zastępuje swego brata, powołanego do asentyrunku, nie jest dozwolony wybór korpusu wojskowego.

Starający się o zastąpienie brata, służącego w armii, ma być zwyczajnie asentyrowanym do tego korpusu wojskowego lub do tego zakładu armii, z którego uwalnia się jego brata, wolno jednakże Jeneralnej Komendzie ze względu na znakomite uzdolnienie specyalne zastępcy zarządzić wyjątek z tej reguły.

Starający się o zastępstwo, który podczas swej służby wojskowej nie sprawował się dobrze, nie może być do zastępstwa przypuszczonym.

W takowy sposób należy załatwić także wniesione do Jeneralnej Komendy podanie o przyzwolenie na zastąpienie brata, jeźli żołnierz odbył wprawdzie swój obowiązek służenia w armii, lecz nieotrzymał jeszcze demisyi, lub jeśli po spełnieniu obowiązku rezerwowego domniemalnie dalej służy. (§. 28. instr. urzęd. §. 1. rozp. o zastępcach).

3. Udowodnienie tytułów uwolnienia wedle §. 18. aż włącznie do §. 21. ustawy o uzupełnieniu armii, które obecnie uzasadniają tylko prawo do legalnego urlopu a względnie do traktowania dotyczących osób według artykułu 7. ustawy z 10. listopada 1867, ma odbywać się jedynie podług wyżwspomnionych §§. ustawy o uzupełnieniu armii, podług §§. 21. aż włącznie do 25. dotyczącej istr. urzędowej i podług rozporządzeń dodatkowych do tych §§łów.

4. O udzieleniu legalnego urlopu, t. j. o traktowaniu wcielonego do armii podług artykułu 7. ustawy z 10. listopada 1867 r. orzeknie bezzwłocznie komisya odstawcza wedle postanowień ustawy rekrutacyjnej, obowiązujących Komisyę od poboru wojskowego uwalniającą przy wydawaniu orzeczeń.

Gdyby zaś orzeczenie nie mogło natychmiast nastąpić, zarządzi Komendant powiatu uzupełniającego (albo zastępca jego) uprzednio puszczenie na urlop asentowanego, a decyzyą wyda władza odstawcza po dokonanej na drodze pisemnej wymianie zdań z Komendą powiatu uzupełniającego, jeżeli osiągnie się tym sposobem porozumienie.

W razie, gdy porozumienie się to nie zostanie uskutecznionem, powinna być sprawa przedłożoną obustronnym władzom krajowym (Namiestnictwu i Jeneralnej Komendzie) do stanowczego rozstrzygnięcia.

Przeciw orzeczeniu Komisyi odstawczej lub też władzy odstawczej dozwolony jest dotyczącemu rekurs do Władzy krajowej w przeciągu 14 dni: przeciw wyrokowi zaś obudwu Władz krajowych rekurs nie ma miejsca.

5. Legalnie urlopowani, których uprawnienie do otrzymania urlopu uznano uzasadnionem przedłożonemi dokumentami, mają być przydzieleni do piechoty lub do oddziału strzelców, a mianowicie zapisani do stanu księgi gruntowej korpusów składowych.

Na żądanie jednak własne mogą być przydzieleni technicy (§. 20. ust. o uzup. armii rozporządzenie dodatkowe I. 16. i II. 54.) także do artyleryi, albo do korpusu inżynieryi i pionierów, — a obeznani metodycznie z jazdą konną młodzi ludzie do konnicy.

Przydzielonych w ten sposób do artyleryi należy wcielić do stanu kadrów, przeznaczonych zaś do oddziałów inżynieryi (łącznie z pionierami), albo też do konnicy, należy wcielić do utworzonych kompanii (szwadronów), a potem przenieść do korpusów składowych, skoro takowe utworzone zostaną.

6) Żołnierze, którzy podług punktu 9go uchylonego ces. rozporządzenia z 28. grudnia 1866 r. jako stale urlopowani znajdują się jeszcze w stanie czwartych batalionów, a do których się ustawa z 10. listopada 1867 stosuje, mają być przeniesieni do kadrów dywizyi składowych i tamże utrzymywani w ewidencyi z tym przypiskiem: „puszczeni na urlop podług artykułu 7go ustawy z 10. listopada 1867 jako . . . . .“.

Ci zaś studenci i właściciele znakomitszych przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, asenterowani w roku 1867, którym podług punktu 9go wyż wspomnionego ces. rozporządzenia przysłużało prawo do stałego urlopu, pozostaną przydzieleni do 4go batalionu, i mają być dalej pozostawieni na urlopie.

7) Szczególną uwagę należy zwracać na to, ażeby tych, którzy dopiero po ukończeniu głównego asentyrunku odstawieni zostali, z wyjątkiem tych, których niestawiennictwo ówczesne dowodnie zasługującemi na uwzględnienie okolicznościami jest uniewinnione, przeznaczyć do pełnienia służby w stanie prezentacyi, albo przynajmniej na ośmiotygodniową musztrę, jeźli nie mogą być asenterowani do specyalnych rodzajów broni.

8) Jeźli mężczyzna znajdujący się w wieku obowiązanym do poboru wojskowego

a) zmienia miejsce stałego zamieszkania lub przynależność do gminy,
b) żąda dokumentu do podróży w kraju lub za granicę, książki wędrowniczej, książki służebnej lub t. p.,
c) uprasza o koncesyę na przedsiębiorstwo przemysłowe lub o certyfikat przemysłowy,
d) stara się o posadę w służbie państwowej lub w płatnej służbie gminnej,
e) zamierza się ożenić,
f) prosi o dozwolenie wychodźtwa, —

hat die Behörde, dort wo ihr diesfalls das Entscheidungs- oder Verleihungsrecht zusteht, in den Stellungslisten aus allen Jahren der Stellungspflicht des Betreffenden nachzusehen, bezüglich bei der zuständigen Stellungsbehörde zu erheben, ob und auf welche Art der Gesuchsteller in den zurückgelegten Altersclassen seiner Pflicht zum Eintritte in das Heer entsprochen hat. — Der amtliche Nachweis über diesen Umstand ist durch die politische Stellungsbehörde auf Grund der vorhandenen Recrutirungsacten und unter Mitfertigung des Ergänzungsbezirks-Commando's, welches die gleiche Erhebung nach seinen Acten zu pflegen hat, ohne Zeitverlust zu liefern.

Wenn hiebei gefunden wird, daß der Gesuchsteller der Erfüllung der Stellungspflicht in einer oder mehreren Altersclassen nicht genüge geleistet hat, so ist genau zu erheben, ob ihm oder wem sonst, ein Verschulden dabei zur Last fällt, und nach Maßgabe der Umstände dann unverweilt das gesetzliche Verfahren bezüglich der Nachlosung und Nachstellung des Betreffenden einzuleiten.

Zu diesem Behufe ist in jenen Fällen dieses Punktes, wo die Amtshandlung einer Gemeinde eintritt, von dem Gemeindevorstande die Anzeige dieser Amtshandlung seiner vorgesetzten politischen Behörde zu erstatten. (§. 79 A. U.)

9. Eine Militärentlassung aus dem Titel des §. 21 (§. 42 zu d. des H. E. G.) findet nicht mehr statt; jene Soldaten welche in die in dem ersteren Paragraphe normirten Verhältnisse gelangen, sind dagegen auf das nach den bisherigen Vorschriften zu behandelnde und zu entscheidende Einschreiten nach Art. 7 des Gesetzes vom 10. November 1867 zu beurlauben, beziehungsweise in die Kathegorie der gesetzlich Beurlaubten aufzunehmen. (§. 107 A. U.)

10. Für jene Soldaten, welche im Grunde des Art. 7 der kais. Verordnung vom 28. December 1866 als freiwillige mit einjähriger Präsenzzeit in das Heer eingetreten sind, bleibt der Anspruch auf diese Begünstigung ungeschmälert aufrecht.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 3. Jänner 1868.

tedy powinna władza, której w danym przypadku przysłuża prawo orzekania lub nadawania, przepatrzyć w listach asentyrunkowych ze wszystkich lat, w których dotyczący stawić się do asenterowania był obowiązany, a względnie wywiedzieć się u przynależnej władzy asentyrunkowej, czyli i w jaki sposób proszący w przebytych klasach wieku uczynił zadość swemu obowiązkowi wstąpienia do armii. — Urzędowego wykazu tej okoliczności ma dostarczyć niezwłocznie polityczna władza asentyrunkowa na podstawie aktów rekrutacyjnych, który to wykaz powinien być także podpisany przez komendę powiatu uzupełniającego; ta zaś ma poprzednio również zbadać rzecz ze swoich aktów.

Jeżliby znaleziono, że proszący w jednej lub w kilku klasach wieku nie uczynił zadość swemu obowiązkowi stawienia się do asentyrunku, natenczas potrzeba zbadać dokładnie, czy na nim, czy też na kim innym cięży wina w tym względzie, i stosownie do okoliczności wyprowadzić należy niezwłocznie prawne postępowanie celem dodatkowego losowania i odstawienia dotyczącego do asentyrunku.

W tym celu ma w takich wypadkach niniejszego punktu, w których zachodzi czynność urzędowa gminy, zwierzchność gminna zawiadomić o tem swoją przełożoną władzę polityczną (§. 79. instr. urzęd.).

9) Demisya z wojska na mocy tytułu §. 21. (§. 42. do d.) ustawy o uzupełnieniu armii nie ma nadal miejsca; natomiast ci żołnierze, którzy wejdą w stosunki oznaczone w powołanym najpierw paragrafie, mają być na prośbę podług dotychczasowych przepisów traktować i decydować się mającą wedle artykułu 7go ustawy z 10. listopada 1867 puszczeni na urlop, a względnie wciągnięci do kategoryi legalnie urlopowanych (§. 107. instr. urzęd.).

10) Dla tych żołnierzy, którzy na podstawie artykułu 7go cesarskiego rozporządzenia z 28. grudnia 1866 wstąpili do armii jako ochotnicy z jednorocznym czasem prezentacyi, zachowuje się prawo do tego uwzględnienia bez uszczerbku.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 3. stycznia 1868.

---

(143) **Concurs-Kundmachung.** (3)

Nr. 447. Wegen Wiederbesetzung einer Rechnungs-Officialsstelle II. Classe mit dem Jahresgehalte 800 fl., und im Vorrückungsfalle mit 700 fl. öst. W., dann wegen eventueller Wiederbesetzung einer Rechnungs-Officialsstelle III. Classe mit dem Jahresgehalte von 600 fl. oder 500 fl. öst. W. beim Rechnungs-Departement des Lemberger k. k. Ober-Landesgerichtes wird hiemit der Concurs mit der Bewerbungsfrist bis Ende Jänner 1868 ausgeschrieben.

Bewerber um diesen Dienstposten haben ihre gehörig eingerichteten Gesuche im vorgeschriebenen Wege an das Lemberger k. k. Ober-Landesgerichts-Präsidium zu richten.

Lemberg, am 14. Jänner 1868.

(141) **E d i c t.** (3)

Nr. 1020. Von dem k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem abwesenden Marcus Spieler mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß wider ihn über Anlangen des Abraham Urich die Zahlungsauflage der Wechselsumme von 120 fl. öst. Währ. f. N. G. z. Zahl 1020 - 1868 erlassen worden ist.

Da der Wohnort desselben unbekannt ist, so wird ihm der Herr Landes-Advocat Dr. Frenkel mit Substituirung des Herrn Landes-Advocaten Dr. Kolischer auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Lemberg, am 9. Jänner 1867.

(103) **Kundmachung.** (3)

Nro. 82253. Der mit dem Statthalterei-Erlasse vom 30. November 1867 Z. 74520 zum Civil-Ingenieur für das Kronland Galizien und Lodomerien sammt dem Großherzogthume Krakau authorisirte und in Krakau ansäßige Anton Laszczkiewicz hat den vorgeschriebenen Eid am 15. December 1867 geleistet.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 31. December 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 82253. Antoni Łuszczkiewicz, reskryptem c. k. Namiestnictwa z dnia 30. listopada 1867 liczba 74520 inżynierem cywilnym dla królestw Galicyi i Lodomeryi z wielkiem księstwem Krakowskiem mianowany i w Krakowie osiadły, złożył dnia 15. grudnia 1867 przepisaną przysięgę.

Co niniejszem do publicznej wiadomości podaje się.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 31. grudnia 1867.

(65) **E d y k t.** (3)

Nr. 1659. C. k. sąd powiatowy w Żółkwi ogłasza, że 1. grudnia 1859 r. zmarł w Zameczku gospodarz gruntowy Iwan Hadada.

Gdy miejsce pobytu najmłodszej jego córki Kseni Hadada jest sądowi niewiadome, więc wzywa się ją, by w przeciągu roku od dnia dzisiejszego do tutejszego sądu się zgłosiła i swe oświadczenie do spadku tem pewniej wniesła, iż w przeciwnym razie spadek z spadkobiercami, którzy się już zgłosili i z jej w osobie Fedka Hadady ustanowionym kuratorem pertraktowanym będzie.

C. k. sąd powiatowy.

Żółkiew, 10. listopada 1867.

(83) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 3075. C. k. sąd powiatowy w Andrychowie podaje do wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż gruntu włościańskiego pod Nr. 60 w Sułkowicach dziesięć morgów obejmującego w trzech terminach, na dniu 11. marca, 22. kwietnia i 13. maja 1868, każdy raz o godzinie 10tej przed południem w sprawie Franciszka Bury przeciw małżonkom Kasprowi i Katarzynie Srebnym pto. 290 zł. 30 kr.

Cena szacunkowa wynosi sumę 600 zł. w. a.

Wadyum 10 proc. 60 zł. w. a.

Realność powyższa dopiero na 3cim terminie niżej ceny szacunkowej sprzedaną być może.

Bliższe warunki licytacyi w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć można.

Andrychów, dnia 20. grudnia 1867.

(61) **E d y k t.** (3)

Nr. 15604. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem, że na podstawie wekslu z dn. 12. sierpnia 1864 p. Abuszowi Abraham nakaz płatniczy sumy 3500 zł. w. a. wraz z odsetkami po 6% od dnia 2. stycznia 1865 i kosztami sądowemi 4 zł. 37 kr. na rzecz Süssla Oberländer dnia 6. czerwca 1867 l. 6756 wydany, i dla niewiadomego z miejsca pobytu Abusza Abraham w celu doręczenia nakazu płatniczego kuratorem p. adwokat Dr. Madejski, zastępcą zaś adwokat pan Dr. Reger zamianowani zostali.

Wzywa się przeto p. Abusza Abraham, by mianowanemu kuratorowi dał informacyę, lub sądowi innego rzecznika dla tej sprawy wymienił, inaczej sam sobie skutki zaniedbania przypisze.

Przemyśl, dnia 31. grudnia 1867.

(100) **E d y k t.** (3)

Nr. 15501. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu wzywa na prośbę pana Szczefana Onoferka niniejszym edyktem posiadacza zgubionego wekslu w Tarnopolu 28. kwietnia 1860 na 30 zł. w. a. przez p. Szczepana Onuferka na własne zlecenie wystawionego, przez pana Karola Dobruckiego do płacenia przyjętego, a w dniu 1go lipca 1860 płatnego, aby ten weksel w ciągu 45 dni od dnia trzeciej insercyi edyktu w Gazecie lwowskiej sądowi tem pewniej przedłożył, ileże w przeciwnym razie ten weksel amortyzowanym i za nieważny uznanym zostanie.

Tarnopol dnia 4. grudnia 1867.

(99) **E d y k t.** (3)

Nro. 64168. C. k. sąd krajowy we Lwowie nieznajomej z miejsca pobytu p. Julii hr. Krasickiej wiadomo czyni, że w skutek prośby p. Ignacego Lewakowskiego uchwałami tutejszosądowemi z d. 15go grudnia 1866 do l. 65498 i 65499 zaprenotowanie sum wekslowych 300 zł., 500 złr., 1000 złr., 50 złr., 300 złr., 100 złr. i 400 złr. w. a. w stanie biernym prawa dożywotniego użytkowania i administrowania dóbr Baranów z przyległościami na tych dobrach dla p. Julii hr. Krasickiej intabulowanego, na rzecz proszącego p. Ignacego Lewakowskiego dozwolona została, i celem doręczenia zawiadomienia p. Julii Krasickiej o tych uchwałach kuratorem dla niej p. adwokata Hofmana z zastępstwem p. adwokata Sermaka ustanowiono.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 7. grudnia 1867.

(95) **E d i c t.** (3)

Nr. 4524. Seitens des k. k. Bezirksgerichtes zu Żółkiew wird hiemit bekannt gegeben, daß Baruch Wolfsberg in seiner Rechtssache gegen Herrn Silver Skólmowski wegen Zahlung der Conventionalstrafe pr. 1000 fl. öst. W. am 18. October 1867 Zahl 4524 nach rechtskräftig bewilligter Contumaz wegen nicht erstatteter Einrede ein Gesuch um Bestimmung einer Tagfahrt zum Actenverzeichnisse an dieses k. k. Gericht überreicht habe.

Da der Wohnort des Belangten Herrn Silver Skólmowski unbekannt ist, so wird ihm auf seine Gefahr und Kosten der Landes- und Gerichtsadvocat Hrn. Dr. Diamand mit Substituirung des k. k. Notars Herrn Niementowski zum Curator bestellt und der Belangte errinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder auch einen andern Sachwalter zu wählen überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Versäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Żółkiew, am 2. November 1867.

(93) **E d i c t.** (3)

Nr. 6435. Vom k. k. Bezirksgerichte Biała wird kundgemacht, daß in Folge der Güterabtretung über das sämmtliche, wo immer befindliche bewegliche, und über das in den Kronländern, in denen die Jurisdictionsnorm vom 20. November 1852 Nr. 251 R. G. Bl. gilt, gelegene unbewegliche Vermögen des Hrn. Johann Lukowicz Fischhändler in Biała der Concurs eröffnet wird.

Alle, welche eine Forderung an Johann Lukowitz zu stellen haben, werden hiemit mittelst dieses Edictes vorgeladen, und denselben aufgetragen, daß sie ihre auf was immer für Rechte gründenden Ansprüche gegen den, in der Person des Hrn. Advocaten V. C. Ehrler in Biała bestellten Cridamassavertreters bis zum 15. März 1868 anmelden und liquidiren sollen, widrigens sie von dem vorhandenen Vermögen, so weit solches die in der Zeit sich anmeldenden Gläubiger erschöpfen, ungehindert das auf ein in der Massa befindliches Gut habenden Eigenthums- oder Pfandrechtes, oder eines ihnen zustehenden Compensationsrechtes abgewiesen sein, und im letzteren Falle zur Abtragung ihrer gegenseitigen Schuld in die Masse angehalten werden würden.

Unter Einem wird zum provisorischen Verwalter dieser Cridamasse Hr. Adv. V. C. Ehrler bestellt.

Zugleich wird zur Bestätigung des bestellten oder Wahl eines neuen Vermögensverwalters, dann zur Wahl eines Gläubigerausschußes die Tagfahrt auf den 24. März 1868 um 9 Uhr Vormittags anberaumt, bei welcher sämmtliche angemeldeten Gläubiger sogewisser zu erscheinen haben, als sonst dieselben als dem Beschluße der Mehrheit der Erschienenen beigetreten, angesehen werden würde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Biała, am 31. December 1867.

(106) **Obwieszczenie.** (2)

Nro. 368. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż pp. Zalleli Sturmdorf i Henoch Kleinmann przeciw p. Henrykowi br. Wilczkowi o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 600 złr. w. a. z pn. skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, — w skutek czego dnia dzisiejszego l. 368 nakaz zapłaty dla pozwanego wydany został.

Ponieważ pobyt zapozwanego nie jest wiadomym, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego adwokata p. Dra. Kaczkowskiego z substitucyą p. adwokata Dra. Bandrowskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebnych dokumentów przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych srodków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisać musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 10. stycznia 1868.

(73) **Kundmachung.** (3)

Nr. 15047. An allen Orten des Inlandes, wo sich kaiserlich königliche oder königlich ungarische Postanstalten befinden, so wie bei der k. k. österreichischen Postexpedition in Belgrad können künftig Geldbeträge bis einschließlich Fünfzig (50) Gulden öst. Währ. zur Zahlung an allen anderen obenbezeichneten Postorten angewiesen werden.

Die Gebühr für diese Postanweisungen beträgt 10 Neukreuzer, und ist durch Aufklebung einer 10 kr. Briefmarke an der betreffenden Stelle der Anweisung zu entrichten.

Geldanweisungen im Betrage von mehr als 50 fl. bis einschließlich 1000 fl. öst. Währ. können bei den nachbenannten Postkassen an eine andere dieser Postkassen aufgegeben werden.

Diese Postkassen sind: Agram, Arad, Baden, Belgrad, Bochnia, Bozen, Bregenz, Brixen, Brody, Bruck an der Mur, Brünn, Cattaro, Czernowitz, Debrezin, Eger, Essegg, Feldkirch, Fiume, Fünfkirchen, Görz, Graz, Grosswardein, Hermanstadt, Hohenstadt, Innsbruck, Ischl, Karlsbad, Karlstadt, Kaschau, Klagenfurt, Klausenburg, Krakau, Kronstadt, Kufstein, Laibach, Lemberg, Linz, Lundenburg, Marburg, Meran, Wiener-Neustadt, Oedenburg, Ofen, Olmütz, Pest, Pola, Prag, Przemyśl, Pressburg, Raab, Ragusa, Reichenberg, Roveredo, Salzburg, Semlin, Spalato, Stanislau, St. Pölten, Stuhlweissenburg, Szegedin, Tarnów, Tarnopol, Temesvar, Teplitz, Trient, Triest, Troppau, Villach, Warasdin, Wien, Zara.

An die Postkassen in Wien und Pest können von diesen Postkassen Beträge bis einschließlich 5000 fl. öst. Währ. angewiesen werden.

Die Gebühr für Anweisungen von mehr als 50 fl. wird wie bisher berechnet.

Das Geldanweisungsgeschäft bei den Postämtern: Kollin, Peterwardein, Schärding und Tyrnau wird bis einschließlich 50 fl. beschränkt.

Zugleich wurde gestattet auf dem Coupon der postämtlichen Geldanweisungen schriftliche Mittheilungen jeder Art, daher auch die auf Zeitungspränumerationen bezüglichen Daten anzusetzen.

Bei Zeitungspränumerationen, welche auf diesem Wege vermittelt werden, kann auch die Adressenschleife auf der Vorder- oder Rückseite des Coupons angeklebt werden.

Von der k. k. Post-Direction.
Lemberg, am 28. December 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 15047. We wszystkich wewnętrznych miejscowościach, gdzie się cesarsko-królewskie lub królewsko-węgierskie zakłady pocztowe znajdują, jako też w c. k. austryackiej expedycyi pocztowej w Belgradzie można na przyszłość kwoty pieniężne włącznie do pięćdziesiąt (50) złr. wal. austr. do wypłaty we wszystkich innych powyżej opisanych miejscach pocztowych przekazywać.

Należytość za te przekazy pocztowe wynosi 10 centów, i ma być przez przylepienie marki listowej 10 kr. na odpowiedniem miejscu przekazu uiszczoną.

Przekazy w kwocie wyżej 50 złr. aż włącznie do 1000 złr. aust. wal. można tylko w następujących kasach pocztowych do jednej z tychże nadać.

Te kasy pocztowe są: Zagrzeb, Arad, Baden, Belgrad, Bochnia, Bozen, Bregencya, Briksen, Brody, Bruk nad Murem, Berno, Kattaro, Czerniowce, Debreczyn, Eger, Ossiek, Feldkirch, Fiume, Fünfkirchen, Gorycya, Graz, Wielki Warazdyn, Hermanstadt, Hohenstadt, Innsbruck, Ischl, Karlsbald, Karlstadt, Koszyce, Klagenfurt, Klausenburg, Kraków, Kronstadt, Kufstein, Lublana, Lwów, Linz, Lundenburg, Marburg, Meran, Wiener-Neustadt, Oedenburg, Buda, Ołomuniec, Peszt, Pola, Praga, Przemyśl, Preszburg, Raab, Raguza, Reichenberg, Roweredo, Salzburg, Zemlin, Spalato, Stanisławów, St. Pölten, Stuhlweissenburg, Szegedyn, Tarnów, Tarnopol, Temeszwar, Teplitz, Trient, Tryest, Oppawa, Willach, Warazdyn, Wiedeń, Zara.

Do kasy pocztowej we Wiedniu i Peszcie można z tychże kas kwoty do włącznie 5000 złr. w. a. przekazywać.

Należytość od przekazów wyżej 50 złr. wymierza się jak dotąd.

Czynność przekazową w urzędach: Kollin, Peterwardein, Schärding i Tyrnau ogranicza się do kwoty włącznie 50 złr.

Równie pozwolono na kuponie pocztowych przekazów pisemnie udzielać wiadomości jakiegobądź rodzaju, dlatego też i podawać daty tyczące się prenumeraty czasopism.

Przy prenumeracyach czasopism, które na tej drodze uskuteczniają się, można także przepaskę adresową na przedniej lub tylnej stronie kuponu przylepić.

Z c. k. Dyrekcyi pocztowej.
Lwów, 28. grudnia 1867.

(63) **E d y k t.** (3)

Nr. 6882. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem spadkobierców Hersza Grünnfelda, jako to: Dwoirę Grünnfeld, Chaim Grünfeld, Chaje Hirsch i Dobrz Hirsch z życia i miejsca pobytu niewiadomych, że przeciw nim Jonas Dummler o uznanie uiszczonej zapłaty sumy 64 złr. 27 kr. m. k. i wyintabulowanie tejże ze stanu biernego realności Nr. 279 w Rzeszowie ut. dom. 6. pag. 202 Nr. 1 on. intabulowanej, wniósł pozew i że w załatwieniu tegoż pozwu termin do ustnej rozprawy na 18. marca 1868 o godzinie 10tej wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych spadkobierców Hersza Grünnfelda niewiadome jest, przeto c. k. sąd obwodowy w celu zastępowania pozwanych równie na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego p. adwokata Rybickiego kuratorem nieobecnych postanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali, i o tem c. k. sądowi obwodowemu donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Rzeszów, dnia 20. grudnia 1867.

(64) **E d y k t.** (3)

Nr. 6333. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie uwiadamia, iż celem zaspokojenia od Majera Branda przeciw Wolfowi Binder wywalczonej sumy wexlowej 1500 złr. m. k. wraz z 6% odsetkami od dnia 11. stycznia 1857 bieżącemi, tudzież kosztów sądowych i egzekucyi w kwotach 4 złr. 34 kr. m. k., 4 złr. 33 kr. m. k., 3 złr. 53 kr. m. k., 46 złr. 26 kr. m. k. i 60 złr. 46 kr. w. a. przyznanych, $1/5$ część realności pod Nr. 80 w Rzeszowie położonej, własność Wolfa Bindera, jak Dom. 5. pag. 210. n. 15. haer. stanowiącej, na trzecim terminie dnia 27. lutego 1868 o godzinie 10. przed południem w niniejszym sądzie pod następującemi ułatwiającemi warunkami sprzedaną będzie:

1) Za cenę wywołania ustanawia się cena szacunkowa 2007 złr. 61 kr. w. a., która gdyby nikt nie ofiarował, rzeczona $1/5$ część realności pod Nr. 80 w Rzeszowie i niżej tej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

2) Każdy chęć kupienia mający obowiązanym złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum kwotę 100 złr. w. a. w gotowiznie albo w papierach publicznych na okaziciela opiewających, albo w podobnych galicyjskich listach zastawnych wraz z kuponami, które podług kursu z ostatniej gazety urzędowej „Gazeta Lwowska“, jednakowoż nigdy wyżej nominalnej wartości obliczone będą.

3) Resztę warunków licytacyjnych, jako też akt oszacowania i wyciąg tabularny w tutejszo sądowej registraturze przeglądnięte lub odpisane być mogą.

Rzeszów, dnia 6. grudnia 1867.

(81) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 22190. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy niniejszem wiadomo czyni Janowi, Ferdynandowi i Franciszkowi Schröderowi a w razie ich śmierci ich spadkobiercom, że przeciw nim i innym Joanna i Józefa Raab na dniu 10. grudnia 1867 do l. 22190 wniosły pozew o zniesienie współwłasności realności w Stanisławowie pod l. 35/15¼ położonej, na którą do ustnej rozprawy termin na 4. lutego 1868 o godzinie 8. zrana wyznaczono.

Ponieważ miejsce pobytu tych pozwanych jest niewiadomem, przeto tymże adwokat Dr. Maramorosz, ze substytucyą pana adwokata Dr. Kwiatkowskiego za kuratora ustanowiono.

Wzywa się przeto tych pozwanych, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebną do obrony informacyę wcześnie udzielili lub innego sobie zastępcę obrali, inaczej bowiem złe skutki sami sobie przepisać będą mieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
W Stanisławowie dnia 23. grudnia 1867.

(57) **Kundmachung.** (3)

Nro. 14346 Am 16. Jänner 1868 wird im Marktorte Dębowiec bei Jasło ein k. k. Postamt für den Brief- und Fahrpostdienst eröffnet, welches seine Verbindung durch tägliche Fußbotenposten mit dem Postamte Jasło mit nachstehender Cursordnung erhalten wird:

Von Dębowiec täglich in der Zeit vom 1. April bis Ende September um 6 Uhr Abends, in der übrigen Jahreszeit um 3½ Uhr Nachmittags.	In Jasło um 7½ beziehungsweise 5 Uhr Abds.
Von Jasło täglich in der Zeit vom 1. April bis Ende September um 5½ Uhr, in der übrigen Jahreszeit um 6½ Uhr Früh.	In Dębowiec um 7 beziehungsweise 8 Uhr Früh.

Die Entfernung von Dębowiec nach Jasło beträgt 1 Meile.

Der Bestellungsbezirk des Postamtes Dębowiec hat nachbenannte Orte zu umfassen.

Dębowiec, Doląbka, Dzielec, Cieklin, Glinik niemiecki, Łajsce, Łazy, Markuszka, Miejscowa, Osobnica, Pagórek, Pergorczyn, Rudno, Świrchowa, Wola Dębowiecka, Wola Cieklińska, Załęże, Zarzyce.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, am 30. December 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 14346. Dnia 16. stycznia 1868 wejdzie w Dębowcu przy Jaśle c. k. urząd pocztowy ze służbą poczty listowej i wartościowej w życie, i łączyć się będzie z c. k. urzędem pocztowym w Jaśle za pomocą dziennych pieszych poczt posłańczych w następującym porządku kursowym:

Z Dębowca dziennie w czasie od 1. kwietnia do końca września o 6 g. wieczór, w pozostałej połowie roku o 3½ g. po południu.	W Jaśle o 7½ względnie 5 g. wieczór.
Z Jasła dziennie w czasie od 1. kwietnia do końca września o 5½ g., w pozostałej połowie roku o 6½ g. z rana.	W Dębowcu o 7 względnie 8 g. z rana.

Odległość z Dębowca do Jasła wynosi 1 milę.

Do okręgu doręczenia urzędu pocztowego w Dębowcu należą następujące miejscowości.

Dębowiec, Doląbka, Dzielec, Cieklin, Glinik niemiecki, Lajsce, Łazy, Markuszka, Miejscowa, Osobnica, Pagórek, Pergorczyn, Rudno, Świrchowa, Wola Dębowiecka, Wola Cieklińska, Załęże, Zarzyce.

Co niniejszem do publicznej wiadomości podaje się.

Z c. k. galic. Dyrekcyi pocztowej.
Lwów, dnia 30. grudnia 1867.

(79) **E d i c t.** (3)

Nr. 19633. Vom k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte für die Stad Lemberg und deren Vorstädte Sect. I. wird bekannt gemacht, daß Catharina Weiss am 2ten November 1848 ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung gestorben sei.

Da der Aufenthaltsort der abwesenden präsumtiven Erben: Theresa Weiss verehelichte Nell, Anton und Alexander Weiss dem Gerichte nicht bekannt ist, so werden dieselben aufgefordert, sich binnen Einem Jahre vom heutigen Tage an, sich bei diesem Gerichte zu melden, und die Erbserklärung anzubringen, widrigens die Verlassenschaft mit den sich meldenden Erben und dem für dieselben bestellten Curator Dr. Dzidowski abgehandelt werden würde.

Lemberg, am 31. October 1867.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.